

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci

žalobce

Rašelina a.s., IČ: 600 71 214,
se sídlem Soběslav, Na Pískách 488,
zastoupen advokátem JUDr. Jaroslavem Vrchlavským,
se sídlem Plzeň, Pražská 5

proti
žalovanému

Úřad průmyslového vlastnictví
se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a

Za účasti: Amagro s.r.o., IČ: 25725921, se sídlem Praha 10, 28. pluku 27/443, zastoupen
Mgr. Josefem Veverkou, advokátem v Praze 5, nám. Kinských 76/7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17. 9.
2015, č. j. O-504808/D15022160/2015/ÚPV

T a k t o:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17. 9. 2015, č. j. O-504808/D15022160/2015/ÚPV, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč k rukám zástupce JUDr. Jaroslava Vrchlavského, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se včas podanou žalobou dne 19. 11. 2015 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17. 9. 2015, č. j. O-504808/D15022160/2015/ÚPV, kterým bylo vyhověno rozkladu namítající společnosti AMAGRO s.r.o., IČ: 25725921, proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 13. 2. 2015 o zamítnutí námitek podaných proti zápisu slovní ochranné známky zn. sp. O-504808 ve znění „LIGNOHUMIN“.
2. Společnost Rašelina a.s., IČ: 600 71 214, podala dne 29. 5. 2013 přihlášku slovní ochranné známky zn. sp. zn. sp. O-504808 ve znění „LIGNOHUMIN“, která byla zveřejněna dne 18. 9. 2013 pro seznam výrobků zařazených do třídy 1: hnojiva rostlinného nebo živočišného původu, hnojiva, stimulanty růstu rostlin, substráty, zemina pro pěstování, chemické přípravky pro zkvalitnění půdy, půda, humus, přípravky pro hnojení, ledek, kompost, rašelina, mořidla na ochranu semen, vzácné zeminy, chemické přípravky pro zkvalitnění půdy; do třídy 5: přípravky na ochranu rostlin, zejména insekticidy, fungicidy, herbicidy, pesticidy, chemické přípravky proti mšicím, chemické přípravky na hubení hmyzu, akaricidy, přípravky pro sterilizaci půdy, přípravky proti parazitům, chemické přípravky na hubení škodlivých zvířat - potkanů, myši, krysy a škůdců; do třídy 31: osiva, travní směsi, kůra mulčovací, chovatelské a pěstitelské produkty, krmiva, kultura houbová na výsev, rostlinná semena, slaměný mulč (materiál na pokrytí povrchu půdy) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.
3. Dne 18. 12. 2013 podala společnost AMAGRO s.r.o., IČ: 25725921 námítky proti zápisu přihlašovaného označení podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů. Společnost namítala, že je majitelem slovní ochranné známky č. 286502 ve znění „LIGNOHUMAT“ a slovní ochranné známky č. 286503 ve znění „LIGNOHUMÁT“, a že na straně veřejnosti je dána pravděpodobnost záměny napadeného označení s namítanými slovními ochrannými známkami. Namítající navrhoval, aby přihláška napadené ochranné známky byla zamítnuta pro všechny výrobky zařazené do třídy 1 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

4. První namítaná slovní ochranná známka č. 286502 ve znění „LIGNOHUMAT“ s právem přednosti ode dne 29. 6. 2006 byla zapsána do rejstříku ochranných známek dne 21. 12. 2006 pro výrobky zařazené do třídy 1: hnojiva pro zemědělství – stimulátor růstu rostlin na bázi huminových látek podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. Tato ochranná známka zanikla dne 29. 6. 2016.
5. Druhá namítaná slovní ochranná známka č. 286503 ve znění „LIGNOHUMÁT“ s právem přednosti ode dne 29. 6. 2006 byla zapsána do rejstříku ochranných známek dne 21. 12. 2006 pro výrobky zařazené do třídy 1: hnojiva pro zemědělství – stimulátor růstu rostlin na bázi huminových látek podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. Tato ochranná známka zanikla dne 29. 6. 2016.
6. Přihlašovatel ve svém vyjádření ze dne 21. 2. 2014 nepovažoval porovnávání označení za podobná zejména z hlediska sémantického, neboť je třeba rozlišit mezi „huminy“ a „humáty“ a předstřel, že je rovněž majitelem kombinované ochranné známky č. 317411 ve znění „LIGNOHUMIN“ s právem přednosti ode dne 7. 10. 2010, která je zapsána pro výrobky zařazené do třídy 1: hnojiva rostlinného nebo živočišného původu, hnojiva, stimulátor růstu rostlin, bezzeminové rostlinné substráty, zemina pro pěstování, chemické přípravky pro zkvalitnění půdy, půda, humus, přípravky pro hnojení, ledek, kompost, rašelina, mořidla na ochranu semen, vzácné zeminy, chemické přípravky pro zkvalitnění půdy; do třídy 5: přípravky na ochranu rostlin, zejména insekticidy, fungicidy, herbicidy, pesticidy, chemické přípravky proti mšicím, chemické přípravky na hubení hmyzu, akaricidy, přípravky pro sterilizaci půdy, přípravky proti parazitům, chemické přípravky na hubení škodlivých zvířat - potkanů, myši, krys a škůdců; do třídy 31: osiva, travní směsi, kůra mulčovací, chovatelské a pěstitelské produkty, krmiva, kultura houbová na výsev, rostlinná semena, slaměný mulč (materiál na pokrytí povrchu půdy) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

7. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 13. 2. 2015 námitkám společnost Amagro s.r.o. nevyhověl. Shledal shodnost a podobnost napadených výrobků a služeb ve třídě 1 s namítanými výrobky, nicméně podle jeho názoru není dána dostatečná míra podobnosti porovnávaných označení z hlediska celkového dojmu, a to s ohledem na nízkou distinktivitu, kterou vyhodnotil jako zásadní při posuzování při posuzování podobnosti daných označení. Poukázal na rozsudek Soudního dvora Evropské unie, (dále

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jen „SDEU“), ve věci C-251/95 SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, podle něhož musí být hodnocení pravděpodobnosti záměny založeno na posouzení celkového dojmu, který daná označení vyvolávají, a musí se vzít v úvahu zejména jejich rozlišovací a dominantní složky. Porovnávaná označení se shodují ve slovní části „LIGNO“ a odlišují se ve slovní části „HUMIN“, resp. „HUMAT/HUMÁT“. Užité výrazy a jejich asociace se dřevem a půdou snižují distinktivnost předmětných označení vzhledem k předmětným výrobkům.

8. Namítající byl úspěšný se svým rozkladem ze dne 13. 3. 2015, kterému předseda Úřadu průmyslového vlastnictví svým rozhodnutím ze dne 17. 9. 2015, č. j. O-504808/D15022160/2015/ÚPV, vyhověl a prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že přihlášku napadené slovní ochranné známky pro výrobky zařazené do třídy 1: hnojiva rostlinného nebo živočišného původu, hnojiva, stimulátor růstu rostlin, substráty, zemina pro pěstování, chemické přípravky pro zkvalitnění půdy, půda, humus, přípravky pro hnojení, ledek, kompost, rašelina, mořidla na ochranu semen, vzácné zeminy, chemické přípravky pro zkvalitnění půdy podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb zamítnul. Současně postoupil přihlášku napadené slovní ochranné známky k zápisu pro výrobky zařazené do třídy 5: přípravky na ochranu rostlin, zejména insekticidy, fungicidy, herbicidy, pesticidy, chemické přípravky proti mšicím, chemické přípravky na hubení hmyzu, akaricidy, přípravky pro sterilizaci půdy, přípravky proti parazitům, chemické přípravky na hubení škodlivých zvířat - potkanů, myši, krys a škůdců; do třídy 31: osiva, travní směsi, kůra mulčovací, chovatelské a pěstitelské produkty, krmiva, kultura houbová na výsev, rostlinná semena, slaměný mulč (materiál na pokrytí povrchu půdy) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.
9. Žalovaný správní orgán přehodnotil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a dospěl k závěru o vizuální a fonetické podobnosti porovnávaných označení s ohledem na skutečnost, že obě porovnávaná označení obsahují shodnou převážnou část „LIGNOHUM“ zastával názor, že podle dvě písmena k odlišení nepostačují. Sémantické hledisko za této situace považoval za nerozhodné s ohledem na fantazijní vnímání těchto označení ze strany většiny průměrných spotřebitelů. Podle názoru žalovaného se průměrný spotřebitel nezabývá rozbořem významů jednotlivých částí porovnávaných označení, resp. nelze u něj očekávat ani znalost odborných termínů, jako latinského názvu dřeva – „ligno“, ani povědomí o existenci látek a preparátů z oblasti organické chemie („humin“ a „humát“).
10. Žalovaný s odkazem na zásadu koncentrace řízení se odmítnul zabývat rozkladovou námitkou zohlednění jeho známkové řady, kterou tvoří kromě namítaných slovních ochranných známek dále mezinárodní slovní ochranná známka Č. 1005443 ve znění „LIGNOHUMAT“ a slovní ochranná známka č. 335002 ve znění „Lignohumax“.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

11. Žalobce se svým podáním domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17. 9. 2015, č. j. O-504808/D15022160/2015/ÚPV.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

12. Žalobce namítal, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odpovídá provedenímu dokazování a odráží skutečný pohled průměrného spotřebitele, kterým bude osoba přiměřeně znalá a orientující se v daném segmentu výrobků (hnojiva, látky určené pro výživu rostlin apod.). Tento průměrný spotřebitel, i když nebude znát detailní význam každého jednotlivého výrazu, nepochybně bude předpokládat a předpokládá ze znění příslušných označení, že jejich názvy z velké části odráží složení, funkci a účel takto označených přípravků.
13. Žalobce namítal, že žalovaný chybně identifikoval průměrného spotřebitele jako spotřebitele bez jakéhokoli povědomí o vlastnostech a složení přípravků nesoucích porovnávaná označení.
14. Žalobce namítal, že označení „LIGNOHUMÁT“ je vlastně popisně-funkční označení konkrétního druhu hnojících a výživových přípravků. Jedná se o obecný výraz užívaný zcela běžně pro generické označení hnojících látek na bázi huminových, popř. fulvinových kyselin, a to nikoliv ve vztahu ke konkrétnímu výrobcí této látky, nebo dokonce k namítajícímu, nýbrž obecně.
15. Žalobce poukazoval na rozporuplnost úvah a odůvodnění žalovaného, který sám na str. 11 odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že obě označení jsou popisná (odráží složení výrobku). Jestliže je ovšem určité označení popisné, musí mít toto označení zcela nevyhnutelně velmi nízkou rozlišovací způsobilost.
16. Žalobce namítal, že žalovaný nevzal v úvahu existující známkovou řadu. Kromě přihlašovaného označení se jedná o kombinovanou ochrannou známku č. 317411 ve znění „LIGNOHUMIN“ s právem přednosti ode dne 7. 10. 2010, v o kombinovanou ochrannou známku č. 328305 ve znění „ALGAHUMIN“ s právem přednosti ode dne 10. 7. 2012, o slovní ochrannou známku č. 331503 ve znění „VERMIHUMIN“ s právem přednosti dne 28. 11. 2012.
17. Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 24. 2. 2016 navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. K námitce známkové řady žalobce uvedl, že její zohlednění může mít význam především při posouzení pravděpodobnosti záměny mezi sériovými ochrannými známkami a ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, neboť existence série ochranných známek může posílit nebezpečí záměny tím, že se spotřebitel může zmýlit ohledně původu výrobků nebo služeb označených přihlášeným označením a mít nesprávně za to, že je součástí této série ochranných známek. Podmínkou zohlednění známkové řady v případě namítaných ochranných známek v souladu s rozsudkem SDEU ve věci C-234/06 P Il Ponte Finanziaria SpA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), (nyní EUIPO). Jakkoliv žalobce ve vyjádřeních v řízení před správním orgánem prvního stupně zmínil existenci svých ochranných známek obsahujících prvek „-HUMIN“, nijak však již nedoložil, že by se uvedené ochranné známky vyskytovaly na trhu, a že by v důsledku jejich užívání tento prvek požíval natolik rozlišující způsobilost, že by se stal pro žalobce příznačným.

III. Posouzení žaloby

18. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
19. *Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu majitelem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou,*
20. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního ze dne 22. dubna 2014, čj. 8 As 37/2011-154, posouzení zaměnitelnosti ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách či dotčenosti na právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře, podle § 7 odst. 1 písm. k) tohoto zákona, je věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav. Správní uvážení se zde neuplatní. Závěry správního orgánu o těchto otázkách přezkoumává soud v rámci námitek uplatněných v žalobě v plném rozsahu.
21. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2013, čj. 8 As 41/2012-46, pro posuzování podobnosti mezi výrobky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je nutné zohlednit všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi dotčenými výrobky. Tyto faktory zahrnují zejména povahu výrobků, jejich účel, způsob použití, jakož i jejich konkurenční nebo komplementární charakter. Dalšími faktory, na které je možno brát ohled, jsou též distribuční kanály, relevantní veřejnost a obvyklý původ zboží (převzato z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007-141). Při posuzování podobnosti slovních označení pro účely § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, je nutné vzít v úvahu mimo jiné následující faktory:
- (1) průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam počáteční části slov než částem následujícím;
  - (2) průměrný spotřebitel při vnímání slovního označení obvykle rozloží toto označení na slovní prvky, které mu naznačují konkrétní význam nebo které se podobají slovům, jež zná; a
  - (3) průměrný spotřebitel nebude u složené ochranné známky za rozlišovací a převládající prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou považovat její popisný prvek, ale její prvek fantazijní. Tato kritéria však nelze aplikovat mechanicky.
22. V rozsudku C-252/07 Intel judikoval SDEU:
- 1. Článek 4 odst. 4 písm. a) první směrnice 89/104 o ochranných známkách musí být vykládán v tom smyslu, že existence spojení, ve smyslu rozsudku ze dne 23. října 2003, Adidas-Salomon a Adidas Benelux (C-408/01), mezi starší ochrannou známkou s dobrým

jménem a pozdější ochrannou známkou musí být posuzována celkově, s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům projednávaného případu.

Skutečnost, že pozdější ochranná známka u běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného průměrného spotřebitele evokuje starší ochrannou známku s dobrým jménem, má stejný význam jako existence spojení mezi kolidujícími ochrannými známkami, ve smyslu uvedeného rozsudku.

Skutečnost, že:

- starší ochranná známka získala velmi dobré jméno pro určité specifické kategorie zboží nebo služeb,
- toto zboží nebo tyto služby nejsou podobné nebo nejsou značně podobné zboží nebo službám, pro něž je pozdější ochranná známka zapsána, a
- starší ochranná známka je jedinečná ve vztahu k jakémukoli zboží nebo službám, neznamená nezbytně existenci spojení mezi kolidujícími ochrannými známkami, ve smyslu rozsudku Adidas-Salomon a Adidas Benelux. (viz body 62–64, výrok 1–3)

2. Článek 4 odst. 4 písm. a) první směrnice 89/104 o ochranných známkách musí být vykládán v tom smyslu, že existence užívání pozdější ochranné známky, které protiprávně těží či by těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim působí či by působilo újmu, musí být posuzována celkově, s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům projednávaného případu.

Skutečnost, že:

- starší ochranná známka získala velmi dobré jméno pro určité specifické kategorie zboží nebo služeb,
- toto zboží nebo tyto služby nejsou podobné nebo nejsou značně podobné zboží nebo službám, pro něž je pozdější ochranná známka zapsána,
- starší ochranná známka je jedinečná ve vztahu k jakémukoli zboží nebo službám a
- pozdější ochranná známka u běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného průměrného spotřebitele evokuje starší ochrannou známku s dobrým jménem, nepostačuje k prokázání, že užívání pozdější ochranné známky protiprávně těží či by těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim působí či by působilo újmu, ve smyslu čl. 4 odst. 4 písm. a) směrnice 89/104. (viz body 79–80, výrok 4–5)

3. Článek 4 odst. 4 písm. a) směrnice 89/104 o ochranných známkách musí být vykládán v tom smyslu, že:

- užívání pozdější ochranné známky může působit újmu rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky s dobrým jménem, i když tato není jedinečná;
- první užití pozdější ochranné známky může postačovat ke způsobení újmy rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky;
- důkaz o tom, že užívání pozdější ochranné známky působí nebo by působilo újmu rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky, předpokládá prokázání změny hospodářského chování průměrného spotřebitele výrobků nebo služeb, pro které je starší

ochranná známka zapsána, vyplývající z užívání pozdější ochranné známky, nebo vážného nebezpečí, že by k takové změně mohlo v budoucnu dojít. (viz bod 81, výrok 6)

23. Podle ustálené judikatury SDEU vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení nebezpečí záměny ochranných známek. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Toto kritérium bylo ve specifické oblasti ochranných známek potvrzeno rozsudkem SDEU ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH v. Klijsen Handel BV., ohledně otázky, kdy má ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost. Jím se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu výrobků nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá. Základem pro pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ve věci C-210/96 Gut Springenheide GmbH und Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt, v němž bylo konstatováno, že při posuzování, zda dané označení je schopno klamat, se musí brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného průměrného spotřebitele.
24. Při posuzování zaměnitelnosti střetnuvších se ochranných známek je určujícím kritériem to, co vytváří celkový dojem ochranné známky. SDEU judikoval rozsudku ve věci C-251/95 SABEL, na který odkázal správní orgán prvního stupně, a to „pravděpodobnost záměny musí být posuzována globálně s přihlédnutím ke všem faktorům relevantním pro okolnosti případu“, a že „globální posouzení vizuální, sluchové a významové podobnosti střetnuvších se známek musí být založeno na celkovém dojmu, který známky vyvolávají, přičemž je třeba vzít v úvahu zejména jejich distinktivní a dominantní prvky“.
25. Při posuzování žalobních námitek v plné jurisdikci vycházel Městský soud v Praze z citované judikatury Nejvyššího správního soudu, jakož i ustálené judikatury SDEU.
26. V inkriminované věci se Městský soud v Praze nejprve zabýval žalobní námitkou směřující proti chybné identifikaci průměrného spotřebitele jako spotřebitele bez jakéhokoli povědomí o vlastnostech a složení přípravků nesoucích porovnávaná označení, kterou provedl žalovaný v řízení o rozkladu. Žalobce namítal, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odpovídá provedenímu dokazování a odráží skutečný pohled průměrného spotřebitele, kterým bude osoba přiměřeně znalá a orientující se v daném segmentu výrobků (hnojiva, látky určené pro výživu rostlin apod.). Tento průměrný spotřebitel, i když nebude znát detailní význam každého jednotlivého výrazu, nepochybně bude předpokládat a předpokládá ze znění příslušných označení, že jejich názvy z velké části odráží složení, funkci a účel takto označených přípravků. Městský soud v Praze musel s tímto názorem souhlasit, neboť průměrný spotřebitel výrobku žalobce i namítajícího musí mít orientaci v těchto výrobcích a jejich složení, neboť nevhodným nákupem by negativně ovlivnil svou úrodu, této skutečnosti si je být spotřebitel vědom.
27. Nicméně nelze předem a za všech předpokladů vyloučit, že v případě, kdy přihlašovaná ochranná známka s drobnými rozdíly reprodukuje označení tvořící starší ochranné známky, které mají nízkou rozlišovací způsobilost, budou moci spotřebitelé předpokládat,

že tyto rozdíly mezi kolidujícími označeními jsou důsledkem rozdílu v povaze výrobků anebo že plynou z marketingových důvodů, přičemž z nich není patrný odlišný obchodní původ, a že tedy u veřejnosti může existovat nebezpečí záměny (viz rozhodnutí SDEU ve věci C-235/05 P L'Oréal v. OHIM, bod 45).

28. Nicméně Městský soud v Praze se nemohl dále zabývat dalšími konkrétními žalobními námitkami týkajícími se porovnání napadené slovní ochranné známky ve znění „LIGNOHUMIN“ a namítaných slovních ochranných známek č. 286502 ve znění „LIGNOHUMAT“ a č. 286503 ve znění „LIGNOHUMÁT“, neboť zjistil rejstříku ochranných známek, že v obou případech se jedná o zaniklé ochranné známky. K zániku práv k namítaným ochranným známkám došlo shodně ke dni 29. 6. 2016 uplynutím ochranné doby, aniž namítající využil práva na obnovu zápisu namítaných ochranných známek. V inkriminované věci se tedy již nejedná o spor přihlašovatele napadené slovní ochranné známky ve znění „LIGNOHUMIN“ s majitelem dvou starších namítaných slovních ochranných známek, když namítající nevyužil práva na obnovu jejich zápisu.
29. Žalovaný v novém řízení se tedy bude muset s touto skutečností vypořádat a ve věci znovu rozhodnout.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. Městský soud v Praze rozhodoval ve věci podle § 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního a napadené rozhodnutí zrušil, skutkový stav, který vzal žalovaný za základ, vyžaduje zásadní doplnění. Podle ustanovení § 78 odst. 5 soudního řádu správního právním názorem, kterým vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný správní orgán vázán.
31. Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 3.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za dva úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 3.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, 2x režijní paušál á 300 Kč, tedy celkem 11.228 Kč, včetně 21 % DPH.
32. Rozhodnutí o nepřiznání náhrady nákladů řízení osobě zúčastněné soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V inkriminované věci soud jí žádné povinnosti neuložil a důvody zvláštního zřetele hodných nebyly shledány.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil začátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 2. října 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.